

БЪРБА

ВЕЛИКО ТЪРНОВО
БРОЙ 78 (2590)ВТОРНИК, 1 ЈУЛИ, 1969 г.
ЦЕНА 2 СТ

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ

Единни и сплотени под бойните знамена на Партията

В събота в Свищов бе тържествено отпразнуван 75-годишният юбилей на градската партийна организация. Участиците положили венци на братската могила.

В салона на читалище „Братя Елена и Кирил Д. Аврамови“ се състоя юбилейно тържество. Негови гости бяха канд.-членът на Политбюро на ЦК на БКП и министър на вътрешната търговия Пеко Таков, завеждащият отел „Планово-икономически“ на ЦК на БКП Сава Дълбоков, секретарите на Окръжния комитет на БКП Димитър Стоянов и

Димитър Петров, председателят на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров, членът на ЦК на БКП проф. Петко Кунин, бившият секретар на Горнооряховския делегатски окръжен партисен комитет Петър Панайотов, членът на Президиума на Народно събрание Ради Найденов, много ветерани на партийната организация, активни борци против капитализма и фашизма, гости от Столицата, Велико Търново и други селища на района.

С кратко слово председателят на Градския народен съвет Петър Йорданов откри тържеството. Първият секретар на Градския комитет на БКП Атанас Аков прочете доклад за 75-годишната дейност на градската партийна организация.

Посрещнат с бурни аплодисменти, на трибуната застана Пеко Таков, който от името на ЦК на БКП приветства присъстващите със славния юбилей. Той пожела нови успехи на градска-

та организация в борбата за изграждане на нов, социалистически Свищов.

От името на Окръжния комитет на БКП във Велико Търново приветствие поднесе Димитър Тужаров. След като изтъкна, че свищовската организация стои последователно на марксистически позиции и твърдо зад ЦК на Партията, той изрази признателност към пионерите-учредители на партийната организация и почит към светлото дело на падналите в борбата против капитализма и фашизма свищовски комунисти.

Юбиларът бе поздравен от пионери и от представители на ръководствата на обществени и политически организации в града. Тържеството изпрати телеграма до ЦК на БКП.

Самодейци от града изпълниха богата литературно-музикална програма.

Асен ГЕОРГИЕВ

СЛАВЕН ПЪТ

На 28 юни, в деня на 25-годишнината от героичната смърт на Марко Д. Ангелов (Камен), трудещите се от село Камен отбелязаха славен юбилей — 70 години от основаването на група на БРСДП и 50 години от възстановяването на партийната организация в селото.

На 10 януари 1899 година група учители и занаятчии полагаха основите на БРСДП. Пропагандната дейност се осъществява чрез издаването през 1909 година на в. „Поляна“, чрез културно-просветно дружество „Пробуда“ и чрез създаването през 1914 година на едно от първите женски дружества в страната.

В резултат на борбите на Партията и под влиянието на Великата октомврийска социалистическа революция на 20 април 1919 година дейността на партийната организация се възобнови. Тя събира помощи за гладуващите в Поволжието съветски братя. В годините на нелегалната борба тук е създаден Районен комитет на Партията, в който активно работят Димитър Дюлгеров, Трифон Тодоров и други.

Доклад прочете активният борец против фашизма и капитализма Илия Панчев.

Приветствия поднесоха другите Дачо Илиев, от името на Окръжния комитет на Партията и Георги Генчев от името на Окръжното и Общинското ръководство на БЗНС и други.

Събрането изпрати поздравителна телеграма до ЦК на БКП.

Цв. ЕВТИМОВ

Щетите от градушката могат да се компенсират

Падналата тези дни градушка засегна сериозно културите на много стопанства от окръга. Това поставя от ново на изпитание селскостопанските труженици. Поставя под въпрос изпълнението на производствените планове, обещанието за надпланова продукция. Това налага да се вземат сега бързи мерки и на мястото на унищожените посеви, на освободените от есенниците площи да се засеят възможно повече втори култури, да се засилят грижите за доотглеждането на останалите.

По този повод представител на редакцията се свързва по телефона и разговаря с председателя на ТКЗС — Върбовка Емил Калчев.

на, торове и препарати, организираната сила на хората. Съумеет ли да ги използваме рационално, ще заздравим и нанесени те ни тежки рани.

Незабавно партийният и стопанският актив се събраха и обсъдиха създаването се положение, мерките за излизане от него. На събрания са комунисти и земеделци, с всички кооператори по производствени единици изяснихме задачите. Призовахме отново хората за мобилизиране на всички сили. И започнахме. Най-напред грижи за засегнатите, но не унищожени напълно култури. Извързваме и пръскаме лозята. Пролетниците ще подхраним допълнително и окопавме в най-кратки срокове. Торове имаме достатъчно.

При нас са унищожени сто процента 1500 дка царевича и 600 дка слънчоглед. Стегнахме силножакомбайните и зелената маса от царевичата ще бъде окопана и слагана. Площите ще разорем и презасеем отново с царевича и слънчоглед, като ползуваме някои по-ранозреими сортове царевича. Наляваме се, че ще ни бъде оказана помощ и се снабдим с необходимите семена. Освен тези площи с царевича и слънчоглед ще засеем допълнително и 400 дка зелен фасул, 100 дка карфиол и други култури.

Със засяването на тези допълнителни култури, както и с по-добрените грижи за всички останали, с повишените грижи за животновъдството и по-големите икономии на материални и други разходи, ние се наляваме значително да намалим загубите, на нисени от градушката.

ТЕМИ НА ДЕНЯ

Бързо да се засее царевичата-втора култура

От царевичата, отглеждани като втора култура за зърно, при поливни условия могат да се получат високи добиви. През първите фази от развитието й има достатъчно топлина, която заедно с оптималното напояване на почвата дава възможност то да премине бързо.

Какво показват изведени те опити при нас с царевича втора култура за зърно след предшественик пшеница. При сеитба, направена на 21 юли, през 1966 г. царевичата узря на 1 ноември. През 1967 г., при сеитба на 15 юли, узря пак на 1 ноември. А през 1968 г., когато сеитбата бе извършена на 5 юли, царевичата узря на 20 октомври. Най-рано е узрявал френският хибрид Ибра-258. Съветският хибрид ВПР-42 узряваше по-късно и се отглеждаше много трудно като втора култура за зърно, затова за него при сеитбата трябва да се даде преимущество да се сее на южни блокове и се оставят по-малко растения на декара. От нашите данни се вижда, че царевичата като втора култура за зърно след предшественик пшеница и ечемик трябва да се засява в началото на юли. Всяко закъснение след първата десетдневка я прави случайна култура.

Първа и основна грижа е да се осигури поникването, което при добро охлаждане и висока температура може да стане само за една седмица. А това е от огромно значение за по-нататъшното отглеждане и развитие на културата. Поради обработките и високите температури на дълбочината, на която се засяват семената, почвата просъхва силно. В повечето случаи след сеитбата се налага валиране на площите. Необходимо е само след 5—6 дни да се извърши и джъдуване.

Практиката показва, че без джъдуване след сеитбата почти е невъзможно поникването на семената. Илияно то стане за продължително време, оказва се фа-

тално за узряването. Гравитачното напояване за поникване не е за препоръчване и трябва да се допуска по изключение. За да се осигури едно ускорено развитие на фазите и се по-лучат високи добиви, е необходимо да се внесат преди оранта 20—25 кг амониева селитра на декара. И за да се стимулира развитието на корените през началните фази и признаване от по-късно узряване — по 15—20 кг суперфосфат.

От изключително значение е да се отгледат оптимален брой растения на декара. Въпреки че ползуваме хибриди с къс вегетационен период (главно Буковински 3), с по-слаба облиственост, не трябва да се оставят голям брой растения на декара. Необходимо е да се има пред вид, че зрелостта става през септември — октомври, когато светлината и топлината обикновено са намалели и по-голямата облиственост го задържа и удължава. Поради това броят на растенията на декара при тези сортове за реколта трябва да е от 3500 до 4000. По-големият брой се оставя на блокове те с южно изложение.

От това как ние ще направляваме преминаването на първите фази ще зависи дали царевичата ще узреят. За наляване на зърно то не са необходими повече поливки, макар че пестролет е дълъг. Най-често една поливка е достатъчна. В станицата през различните години са получавани 500—700 кг зърно от декара. Но трябва да се знае, че отглеждането на втора култура е по-трудно, отколкото на първата култура. Тук всеки пропуск и забавяне на мероприятията са фатални. Затова е необходимо да се създаде съвместна организация, бързо да се подготвят площите и да се засее в най-благоприятния срок, а по-нататък най-грижливо да се приложат всички мероприятия.

Никола ПЕТКОВ ст. научен сътрудник в Опитна станция по полновъзделение — Пазничеви

ПО-БЪРЗО, ГО-ЕИСТВЕНО!

Градушката нанесе сериозни повреди на хиляди декари селскостопански култури в окръга. Щетите възлизат на няколко милиона лева. Да се вземат час по-скоро необходимите бързи, действени мерки, за да се компенсират нанесените загуби, това е повелителна дълга.

Във вчерашното си заседание Окръжната оперативна комисия по ръководство на селското стопанство обсъди създаденото положение и препоръка усиления да се насочат на първо място към бързото разчистване, разораване и засяване на битите площи. Стремелът да бъде загубите от зърно да се компенсират със зърно, на слънчогледа — със слънчоглед и прочие. Вторите култури да се отгледат главно за стоква продукция. Засяването на вторите култури за зърно да стане не по-късно от 10 юли, след която дата трудно може да се разчита на успех.

Необходимо е да се ускори жътвата, като се прибере първо реколтата от редовните посеви и посевите на поливни площи, върху които ще се засеят втори култури. Да се ускори брането на ранните домати, корншоновете и другите зеленчуци. Своевременно да се оформят и напръскаат грижливостта на ръка и окопават добре засегнатите лозя. Да се ускори темпът на засяването на вторите култури.

НОВАТА СТЬЛБА

БОР

Пожелаваме наесен по-малко ядове и беритбата на повече такива плодове!

Паметникът на смелия народен партизанин, 19-годишния Стоян Ников Стоянов, загинал в битката на Горнооряховския партизански отряд на Тасладжа.

„На смелия и неуморим борец за народна свобода др. Стоян Ников Стоянов, паднал в неравна борба срещу фашизма“.

Не е посвещение. Тези думи прочитав всеки, застанал пред скромния паметник в Горна Студена. Над тях — образът на вечно младия партизанин. Като предзнаменование, като неотменим символ.

Малко по-долу: „Народ, който има синове като Стоян Ников, няма да загине“.

Обикновени, прости думи. Без фалшива парадност или съзнателна сантименталност. Спокойни и твърди като мрамора, в който са издълбани, като хората, които живеят в тази непокорна земя.

В тази непокорна земя сега, където и да отидеш, ще се срещнеш с белите чела на паметниците — парещи спомени за ония, които изгоряха по пътя за теб, за мен, за всички, за да можем да вдихваме до премола уповаващия мирис на зряла жита, да търсим и да намираме величieto на скелите, да забравим радостта на тази земя.

Не е вярно от всеобщия подем и община Горна Студена. Старите тук още помнят какво е било преди — скупчени къщи, курци, кал до колена, газени лампи, изпуснати добичета и дървени рала, с които са могли да имат само „благословения“ къшей хляб и мляка, мляка... Сега на пръсти се броят старите къщи, издигат стройни снаги все нови и нови постройки. Не може да дори да помислят преди горностуденчанци за електрификация, водоснабдяване. Сега в домовете им има не само електричество и вода — стотици са радиоприемниците, телевизорите, пералните — пълни са къщите, а от няколко дни и в с. Александрово близна в

чешмите вода. Забравиха жените им времето, когато в тъмни зори ставаха да месят хляб — фуруната ги освободи от това претезко задължение. Да ти е драго да влезеш в културния дом, в новата сграда на Общинския народен съвет. Да изборавиш новата търговска сграда, хотел-ресторанта на кръстовището, асфалтираните улици, ония 5000 кв. м тротоари — ще изброят още толкова. Надли се строи здравна служба с аптека, нова сграда на комбинат за битови услуги... Нямат чет придобивките на двете села, подучени само за 25 години народна власт. Само за 25 години свободен живот.

Но всичко това не дойде до ром. За него трябва да се воюва години наред, защото шастieto не идва само като в приказките.

Къде ли е началото?... Стремелът към по-добро се появил още в мрачните години на робството. През 1868 година горностуденчанци с трепет следели формирането на четите, Линко Трифонов се свързва с бра-та Обретенови от Русе, премина-

(Следва на 3 стр.)

ДОБРИ ДОХОДИ ОТ ЯГОДИ

Долнопланинските кооператори придобиха вече добър опит и създадоха традиции в отглеждането на ягодовата култура. Затова и от нея те получават добри доходи. И тази година грижите за ягодите бяха големи. Родът се добър плод, който вече е прибран. Набрали и предадени са над 350

СРЕЩИ НА ПОЛТАВСКИТЕ ПРИЯТЕЛИ

Гостуващата в окръга делегация от специалисти на леката и хранителната промишленост от братска Полтава прекара съботния и неделния ден на слънчевото Черноморие. Тя разгледа град Варна и курортните комплекси край него.

Вчера скъпите гости имаха нови срещи с трудещите се от окръга. В дунавския красавец Свищов водиха разговори с членовете на борото на Градския комитет на БКП, с Градския съвет на профсъюзите. Те посетиха и се запознаха с производството на едно от най-големите предприятия на леката и хранителна промишленост в окръга, предприятието на „Булгарплад“ — ДКК „Република“.

Гостите разгледаха историческите и културни паметници на града.

Дневни * ВЕСТИ

ТЕЛЕВИЗИОНЕН ретранслятор от 10 вата бе пуснат в действие в събота вечер в Долна Оряховица. Той осигурява безупречно приемане на програмата на Българската телевизия по девети канал от телевизионните зрители в Долна Оряховица, гара Горна Оряховица и Лясковец.

„ЦАРИЦАТА НА ЧАРДАША“, оперета от Калман, бе представена в неделя вечер, в летния театър — Велико Търново, от творческия колектив на Русенската опера.

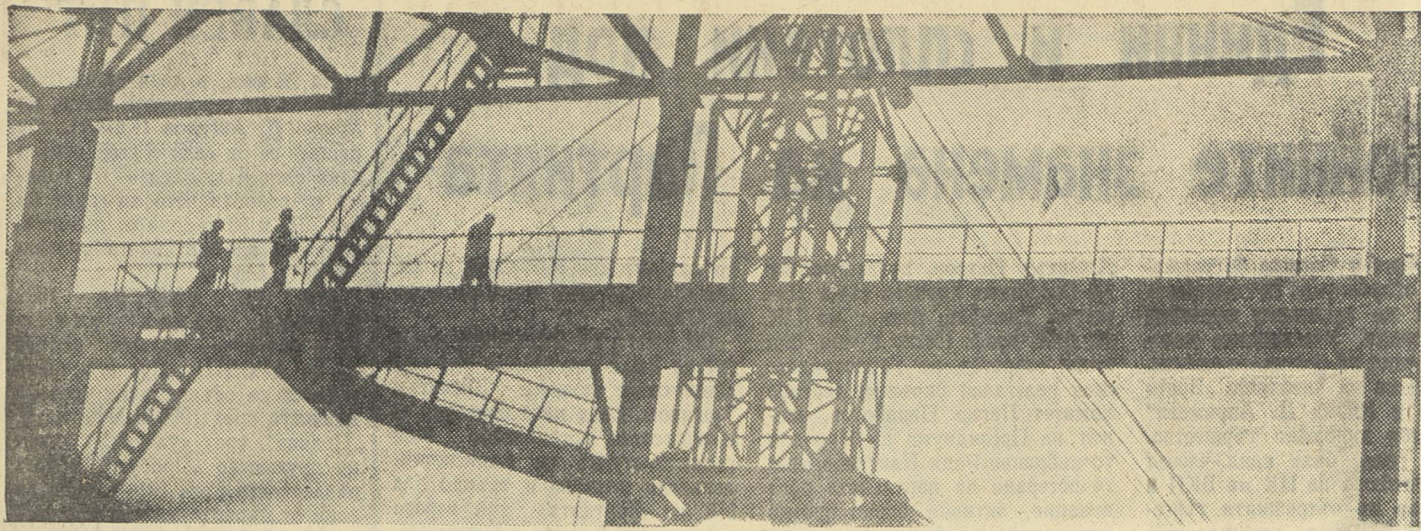
СРЕЩА с поета Усин Керим уреждат до вечерта, от 19 часа в салона на кино „Трудов фронт“ — Велико Търново, местните читалища „Надежда“ и „Никола Михайловски“.

Общоградски трудов ден

На организирания общоградски трудов ден на 29 юни в гр. Елена в помощ на селското стопанство работниците и служителите се отзоваха масово. Над 1100 души от предприятията в града и района с усърдие окопават царевича. Добре се проявиха служителите от БНБ, ДЗС, работниците и работничките при ТПК „Труд“ и ДИП „Деню Георгиев“ и др. На стопанството бе оказана ценна помощ.

К. ВАСИЛЕВ

Петър ГЕНКОВ

Металургичният комбинат — Кремиковци. Към работната площадка

КОНТРОЛЕН ПЛЕНУМ НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА КОМСОМОЛА

ЗА ДОСТОИНА СРЕЩА НА ЮБИЛЕЯ

В окръжната организация-богатство от инициативи и прояви в чест на празника
★ Пред юбилея — с още по-голям размах и ентузиазъм

Нашият народ с огромен ентузиазъм решава големите задачи в строителството на новото общество, готви се достойно да срещне славната 25-годишнина на социалистическата революция. В този всенароден подем активно участва и младежта от Великотърновски окръг. В окръжната комсомолска организация се осъществява редица инициативи по поставените от XI конгрес на Комсомола проблеми, разгръна се широка пателна работа в чест на славния юбилей. Какво е направено до днес, достатъчно ли е то комсомолците от Великотърновски окръг с открити чела да срещнат 25-та рождена дата на мечтаната свобода, кога са слабостите и къде се крият причините за тях, какво е необходимо да се извърши в оставащите малко повече от два месеца до четвъртвековната годишнина на социалистическата революция — това бяха основните въпроси, които разгледа разширеният пленум на Окръжния комитет на Комсомола, състоял се преди няколко дни.

В изказванията и в доклада значително място бе отведено на участието на комсомолците от Великотърновски окръг в трудова процес, учението и в изграждането на творческата мисъл, необходима за осъществяване по веята на Партията — българската нация да стане техническа нация. Ше цитирам мисли на младежки ръководители, споделили пред пленума, защото те може би най-ярко ще очертават онзи огромен ентузиазъм, с който младежта от окръга приема тази „задача над задачите“, ще дадат представа за мащаба на техническия поход, в който са тръгнали комсомолците.

Драги Драгнев, първи секретар на Градския комитет на Комсомола във Велико Търново:

„... Сега в градската комсомолска организация работят 37 младежки новаторски колектива, 4 клуба за техническо творчество и майсторство към предприятията. Младите специалисти решават 120 теми, имащи съществена важност за дейността на съответното предприятие или за цялото народно стопанство от които се очаква икономически ефект близо 300 000 лева.“

Тодор Цачев, първи секретар на Градския комитет на Комсомола в Горна Оряховица:

„... В градската организация са изградени 3 съвета на младежи и специалисти, 4 бора за икономически анализ, 8 бора за научно-техническа информация, 4 обществено-конструкторски бора с общо 320 участника. Създадени са 4 клуба за техническо творчество и майсторство и 7 новаторски колектива, в които участвуват 360 инженери, техници, средношколци и пионери.“

Не е нужно да продължавам с цитатите. Почти всички изказа

ли се говориха за активното участие на младежите, девойките, средношколците и пионерите в научно-техническия прогрес, усещане се желанието на комсомолците от нашия окръг да решат редица въпроси, поставени от извършващата се у нас научно-техническа революция.

Пред пленума бяха споделили и големите трудови успехи, завоювани от комсомолските организации, младежките бригади и индивидуалните участници във всемладежкото съревнование „Комсомолски дар за победата“. Със заслужена гордост секретарят на Общостроителния комитет на ДКМС при строежа на Химкомбината в Свищов Петко Йорданов съобщил, че

... младежките бригади работят на строителството на гиганта на родната химия, ще изпълнят годишните си планове до големия празник.“

Много е извършено и по патриотичното, военно-патриотичното и интернационалното възпитание. Разговорът „По пътя на бойната, революционната и трудовата слава на нашия народ“, който се води в дружествата и организациите, се е превърнал в прекрасен повод да се разгръне богата изследователска дейност, широко движение за изучаване героичните борби на нашия народ срещу капитализма и фашизма и в строителството на социализма, на миналото, настоящето и бъдещето на Великотърновски окръг, селищата, предприятията и стопанствата.

Но наред с огромното богатство от инициативи и прояви в чест на юбилея, в дейността на някои от комсомолските организации се забелязва известен стремеж към „отчитане на прояви“, без те да са съобразени със спецификата и индивидуалността на отделните младежки колективи. Има дружества и организации, в които се замислят хубави инициативи, но незадабочената им подготовка често ги превръща в събития, които не възбуждат младежите, а ги опощават със своя формализъм.

Пленумът очерта контурите на извършеното, анализира слабостите и набелязва конкретна програма за действие през оставащите малко повече от два месеца до славната годишнина. Дейността на окръжната комсомолска организация в чест на юбилея е богата и многостранна, голявостта на комсомолците да вложат максимални усилия за най-пълна изава на младежките сили и дръзовенение е налице. Всичко това е сигурна гаранция, че комсомолците от Великотърновски окръг с достойнство ще посрещнат празника на победата на социалистическата революция у нас.

С НАРАСНАЛИ ВЪЗМОЖНОСТИ

В бележника си имах записа: „Завод за палети — Велико Търново, комсомолски секретар — Минка Бояджиева“. Останалото трябваше да науча. И се заредиха дните: ден първи — секретарката е в София, на конференция. Ше се върне утре, Нели Петрова, заместник-секретар на заводската комсомолска организация, ми разказва за съревнованието. Ден втори — секретарката още не се е върнала. Ден трети — починал. Ден четвърти — Минка Бояджиева се е върнала от София, но не на заседание в Градския комитет на Комсомола. Ден пети — разговорът ще се състои, но... секретарката е много заета. Почти без излишни приказки: „Това са протоколите. Прегледайте ги, там има всичко, което ви интересува.“

Разгръщам листите. Постепенно пред мен се оформя картина на живота в заводската комсомолска организация — една от най-добрите в града (между

другото това Минка Бояджиева щеше да пропусне да отбележи). Разбирам я. Нали подобно говорят фактите: в прегледа на техническото творчество и майсторство участвуват 14 комсомолци, обединени в два новаторски колектива с ръководители нинж. Георгиев и Иван Колев; в състезанието на обединеното във Варна леярят Недю Йорданов е заел първо място... Секретарката напомня: „Ние не можем да разграничим дейността си — това за празника, това... Нали цялата ни работа сега е посветена на 25-годишния юбилей. Отделянето на конкретни прояви според мен ще бъде неправилно, въпреки че те в нашата организация не са една и две. Не е нужно да се изрежда.“

Все пак има някои прояви, които са оставили дълбока диря в съзнанието на комсомолците от заводската организация: срещата с бабата на старши матрос Димитър Атанасов, конференцията за патриотично възпитание. Младите специалисти и работници от завода с възбуждане очакват градската изложба на младежкото техническо творчество и майсторство, в която са уверени, че ще се пред

Народният артист Георги Калоянчев в ролята на Ибрахим бей от телевизионния филм за Васил Левски „Демонът на Империята“, част от който се снима във Велико Търново и други селища на окръга.

БРИГАДИРСКО ЛЯТО — 69

Само няколко дни ни разделят от юбилейното бригадирско лято. И през тази година армията на синеволните ще впише нов героичен страници в славната бригадирска летопис. Наследниците на ония, които отдалоха своята младост на Хаин-боаз, Перник-Волуяк, Димитровград и стотиците други бригадирски обекти, с гордост ще застанат в бригадирските редици, за да вложат младежката си енергия във всенародния трудов подем, обхващанал социалистическата ни Родина, в чест на бележитата юбилейна годишнина.

Младежите и девойките от Великотърновски окръг ще се трудят в шест окръжни и в около четиридесет местни бригади, 200 студенти и средношколци ще участвуват в национални бригади. Навсякъде комсомолците от окръжната организация ще оставят частици от себе си, ще докажат, че са достойни чедра на трудолюбивия български народ.

КОМСОМОЛСКИ ЖИВОГ

СВИЩОВ. Учениците от Техникума по индустриална химия в града няма да забравят възбуждащата си среща с генерал-майор Стою Недялков — Чоцолу. Бившият прославен партизански командир разказа свои спомени от съпротивителното движение, като се спря на епизоди от антифашистката борба, разкриващи величавите подвизи на славната ремова младеж.

СТРАЖИЦА. Завършиха полетите занятия на комсомолците от Политехническата гимназия. През 7-те дни момчетата и момичетата осъществяваха на практика наученото през часовете по военно дело. По време на занятията комсомолците организираха редица прояви, в които демонстрираха своята любов към делото на Партията, показваха още веднъж, че са пламенни родолюбци. Достоеен финал на извършеното бе ношният поход до местността Тасладжа.

ставят достойно и... още много други неща, но нали няма да изреждаме... Налага се едно общо впечатление и то може би е най-важното — грижата за изпълнението на обещанията в чест на празника и за организационното и политическото заздравяване на организацията.

Комсомолците от Завода за палети добре разбират, че техният най-голям дар за юбилея ще бъде изпълнението на производствената програма. Затова са създали различни форми за тясно свързване на комсомолската работа с производството — събирания като „Палетизацията и последните направления в нейното развитие“, състезания по професии, активно участвуват в работата на научно-техническото дружество, в близко време ще създадат клуб за техническо творчество и майсторство.

И изведнъж — нещо, което секретарката не смята за особено, само го споменава така, между другото — изпращането, по-точно тържественото изпращане в народната казарма на бъдещите войници с подаръци, които ще напомнят за завода, за хората, сред които са работили младежите. Наистина дребно, незабележимо на пръв поглед, но мило, затрогващо. Както и осъщественият замисъл на Бузлуджа да стане приемане на младежи в Партията и Комсомола, срещите с комсомолски групи от Полтавска и Воронежска област.

Контрастират си, според мен, заложените принципи всеки комсомолец от завода да стане технически знаещ човек, дълбоко осъзнал мястото си в обществото и колективното посвещение на филма „Жената на австралиец“ — една продукция, която не е напълно издържана. Може би тук роля е изиграла инерцията, стремежът „да се отчете“ и такова мероприятие. Но това е само единичен случай. Много по-характерни за комсомолците от завода са двата кръжока — „Младежко революционно движение“ и „История на БКП“, гостуване то на писателя Атанас Душков, срещата с Борчо Обретенов, автор на книгата „Седемнадесет пролет“, осъществяването здравя връзка с читалище „Искра“.

Заводската организация след приключването на първия етап на съревнованието „Комсомолски дар за победата“, получи „Почетен знак на победата“, израз на дълбокото уважение и признателност на Централния комитет на Комсомола към нейната многообразна дейност.

Димитър ВЕДЪР

ПРОФЕСИИ, ДОСТОЙНИ ЗА УВАЖЕНИЕ

Леярят Райчо Цанев

Тази година той ще посрещне двадесет и петата си есен. А колко неща има назад? Преди, непрехитни. Но животът му е в бъдещето и той мисли повече за него, отколкото за миналото.

... Весели и светли дни в стария град Трявна, където учи в техникума по дървообработка не. Привличат го много неща — и хубави, и лоши — както всеки млад човек. Но все пак нещо остава от тогава. Може би усмивката, може би способността да мечтае.

След казармата Райчо постъпва на работа в МЗ „Червена звезда“ — Дебелец, където е работил една година след завършването на техникума. Харесва му професията на моделчиците в леярната: с желание всяка сутрин влиза в работилницата.

Младият човек обича сложността където и да е тя — и в живота, и в работата. За него сложният чертеж е по-интересен, трудният за изпълнение детайл е по-привлекателен. А това поражда у него желанието да научи нещо ново. Два пъти повишава разредта си. Сега е с четвърти разред и стана един от добрите моделчици.

Райчо обича своята професия, но не крие планове си за бъдещето. Неведнъж споделя с другарите си:

— Искам да продължа обра

зованието си. Ше кандидатствам в механотехникум. Ако ме приемат, ще бъде чудесно.

Не са едно и две нещата, които възбуждат младия моделчик. Това са все обикновени неща, които често не забелязваме и които за остарелите духом са глупости или минало. Но за него те са съществени. Той се възбужда от нередностите в работилницата, от музиката, от филмите, от въпросите на деня. Не е безучастен и към проблема за свободното време на младежите, които живеят в Дебелец (те няма къде да отидат).

— Трябва нещо да се направя — казва той. — Ако не ние, то поне другите, които дойдат след нас, да го имат.

Младият моделчик не е песимист. В неговите думи звучи загрижеността на едно поколение. Не е достатъчно да бъдеш добър работник.

В младия колектив на моделчиците Райчо спечели уважение то на младите и приятелството на възрасните. Спечели и доверието на бригадир. А това съсем не е малко сред хора като леяри.

Няколко крачки в живота. Предстои още много път, но зад него има нещо оставено, има за какво да се говори.

А сега му предстои празник. Ше чествува двадесет и петия си рожден ден.

Янислав ЯНКОВ

Строителят Иван Димов

За разлика от много хора, той определено и решително избира за своя професия строителството. Може би го е привлякла романтиката на суровото строителство, всекидневие или пък вечният стремеж на човека към съзиждане.

През 1964 г. завършва строителния техникум във Велико Търново и след като отбива военския си дълг, с ентузиазъм се включва в редиците на павилионските строители. Започва „истинската“ работа при Ангел Донева. Той е дългогодишен технически ръководител, много момчета са правили при него първите си трудови стъпки.

— Тръгвай сега с мен — казва опитният строител през първия му работен ден — И хубаво си отваряй очите!... Младежът „си отваря хубаво очите“ още много дни поред, за да заслужи уважаваното звание „технически ръководител“. Като ръководител-изпълнител на обект „Водооблагане“ при ДКЗ „Бъдеще“ — Бугово, той често е замърквал сам в малката канцелария.

Сега Иван Димов е технически ръководител на довършителната група за бояджийски работи, паркет и остъкляване. Спо

ред неговото мнение, спазването на пусковите срокове до голяма степен зависи от работата понякога на една довършителна група, а конкретно за Стройрайон — Павликени — от тяхната. Ванката върва в своите „художници“, както шеговито нарича бояджии, а и хората му върват в него. Нищо, че трудовият стаж на младежа още се бори на пръстите на едната ръка.

— Имам сега една идея и ако успее да я осъществи, златният медал ми е в кърпа вързан.

Разбира се, това за златния медал е чиста шега. При Иван сериозното и веселото „вървят ръка за ръка“, но идеята му за ефективността от заменянето на ръчните бояджийски помпи с механизирани наистина заслужава внимание.

Преди една година той бе секретар на комсомолското дружество при Стройрайон — Павликени, а сега е заместник-секретар. Но това „понижение“ никак не е намаляло неговата обществена ангажираност. Инициативен и трудолюбив, той е двигател на много комсомолски мероприятия

Иордан ВЕЛИКОВ

Стругарят Павлин Кирмагов

Павлин Христов Кирмагов, стругар в механичния цех на за вода за автоматични везни в град Лясковец, е от онези млади хора, които са се родили късно, за да бъдат възрастни на свободата, но рано са порасали и са готови да й поднесат своя дар. От училищния чин, без никаква квалификация, дошел в завода. Работил здраво и за година и половина, докато станало време за казармата, заслужил наградите на административното и комсомолско ръководство като един от най-добрите стругари. Миналата есен отново се върнал в завода. Поотвличали били ръцете му, но желанието да овладее майсторски професията било голямо.

„Още нищо не съм направил“, това не беше излишна скром-

ност, а вяра, че може повече от постигнатото което никак не е малко. За времето, в което е работил, въпреки пребръсването от две казармени години, Павлин е постигнал това, дето някои не биха постигнали при дългогодишна практика. За първото тримесечие е изпълнил трудовата си норма над 140 на сто, вече четири месеца не е давал брак и се налява да получи собствен казачествен шепчъл. Сам ще провери своята своята продукция и с това ще спести време на качествения контрол. Скоро ще участва във вътрешния конкурс за най-добър стругар. На него се надяваме. — ми бяха казали в завода. — Ако спечели, ще участва в конкурса на обединението“.

Руси РУСЕВ

Танцовият състав при ВПИ „Братя Кирил и Методий“ — Велико Търново неотдавна гостува в Полша. На Международен студентски фолклорен фестивал в Катовице, той получи сребърна възпоменателна купа, награда за завоювано второ място.

Любопитно

★ В Швеция се експериментира нова бутлика за бира, която след употреба се „самоунищожава“. Влиянието на слънцето и някои киселини, съдържани се в почвата, са достатъчни след известно време употребяваната бутлика да изчезне.

★ В Япония е построен стадион с диаметър 240 метра и височина 80 метра, който има по движен купол. Куполът може да се отваря и затваря в зависимост от времето. Специално хидравлично устройство задвижва конструкцията, която е от прозрачна пластмаса.

★ Сериозно производство на телевизори с два екрана започна в Япония. Притежателите на такива телевизори ще могат да наблюдават две програми едновременно.

★ Пред велосипедистите се открива ново бъдеще. Конструирано е електрическо колело, което може да развива максимална скорост до 25 километра в час без намесата на колоездача. 12-волтова батерия, поставена под седлаката, осигурява енергия за 4 часа.

КОНКУРС ЗА НАИ-ХУБАВ РАЗКАЗ

„УЧАСТИЕТО НА МЛАДЕЖТА И ДЕЦАТА В НАУЧНО-ТЕХНИЧЕСКИЯ ПРОГРЕС“

За да се пропагандират успехите и достиженията на младите специалисти, техници и работници, на средношколците и пионерите в научно-техническия прогрес, Окръжният център за научно-техническа самодейност сред младежта и децата обявява КОНКУРС за написване разказ на тема:

„Участието на младежта и децата в научно-техническия прогрес“.

Разказите трябва да отразя-

ват живота на младите специалисти-новатори, на новаторските колективи, работата на средношколците и пионерите в техническия прогрес, на клубовете за техническо творчество и майсторство, съветите на младите специалисти. Творбите не трябва да превъзват 120 машинописни реда.

Конкурсните творби да се изпращат на адрес: Велико Търново, Окръжен народен съвет, Окръжен център за науч-

но-техническа самодейност сред младежта и децата (за конкурс). Да се отбелязват трите имена и точния адрес.

Срок за представяне — 30 септември 1969 година.

Награди:

- една ПЪРВА награда — 100 лева
- две ВТОРИ награди — по 50 лева
- три ТРЕТИ награди — по 30 лева.

ВИНАГИ ТОПЛА И ПИТАТЕЛНА ХРАНА С ПОСТОЯННИЯ СТРЕМЕЖ КЪМ ЩАСТИЕ ЗА ВСИЧКИ, ЗАЕТИ В ПОЛСКАТА РАБОТА

Един голям проблем чака своето разрешение ★ Още в първите усиленни дни да се разнася топла храна в полето ★ С какво да се оправдае бездействието на някои ТКЗС и потребителни кооперации ★ На качеството на храната-специално внимание

През периода на усилената работа в полето все по-настоятелно стои въпросът за осигуряване на топла и питателна храна на работниците места по блоковете, а така също и за останалите членове от семействата на кооператорите и работниците — деца и стари хора. Не може да не отбележим, че в областта на общественото хранене в селата на нашата окръг е постигнато не малко. Но това е все още началото в решаването на един жизнен проблем за селскостопанските труженици.

В системата на Окръжния кооперативен съюз работят 50 стола и стол-ресторанта, от които 33 стола към ТКЗС и 17 стол-ресторанта към потребителните кооперации, където се приготвя храна за около 14 200 кооператори. Повечето от кухнята са обзаведени добре с топло-лини и хладилна техника, с което са създадени благоприятни производствени условия и се приготвя разнообразна и качествена храна.

При добра организация и навреме започната работа столът при Градската потребителна кооперация в Полски Тръмбеш, където се приготвя храна за 1000 кооператори, в Обединение — за 900 хранещи се, Полски Сеновец, Ресен, Масларево, Страхилово, Михалци, Поликраище, Джулюница, Долна Оряховица и други. Показателна в това отношение е работата на столовете в Поликраище, Ресен, Страхилово, Обединение, Полски Тръмбеш и Масларево. Още в първите дни на усилената полска работа те започнаха приготвянето на храна и се заеха навреме да я откарват по блоковете. Задно с храната, с превозните средства се набавя и студена вода за кооператорите. Освен по блоковете, немалко кооператори получават храна за в къщи. В стола на ТКЗС — Михалци от приготвяните 300 порции 50 на сто се вземат за в къщи.

Но не така е организирана работата във всички столове. В немалък брой столове се приготвя храна за ограничен брой кооператори, заети предимно в животновъдството, механизатори и административни служители. Такова е положението в Сухин дол, Лъсково, Алеково и други. А в стола на ТКЗС — Сухин дол се хранят предимно ученици. В столовете на ТКЗС — Самоволене, Ресен и др. са приети за храна хора, незаети в производството на ТКЗС. Това е несправедливо, защото продуктите се внасят при по-ниски цени и разходите се отнасят в общопроизводствени, а разликата до потребителната храна се поема от стопанството.

Необходимо е кооперативните стопанства и потребителните кооперации да съгласуват и обединят своите усилия и възможности, за да влязат в действие час по-скоро предвидените кооперативни столове и летни кухни, да се осигури на селскостопанските работници топла храна по работните места в полето.

При откарването на храната, освен студената вода, може и трябва да се предлагат на кооператорите газирани напитки, бира, боза, захарни изделия, цигари и други.

За привличане на по-голям брой стопанства кооператори особено значение има и качеството на храната, а в някои кухни то е все още ниско. Това налага и

постоянно да се повишава квалификацията на кухненските работници. Необходимо е да се прилагат систематичен контрол за алагането на всички предвидени продукти и подправки, да се спазват установените нормативни и технологически изисквания.

Трябва да се изрази съжаление, че има ръководства на кооперативни стопанства и потребителни кооперации, които все още нищо не предприемат за осигуряване храна на кооператорите. Оправдават бездействието си с твърдението, че не желали да им се приготвя обща храна, не били свикнали да се хранят на стол и прочие. Това са неоснователни доводи. Практиката показва обратното. При положение, че храната се приготвя при по-добро качество и по-евтино и навреме се доставя по блоковете, желанието да се хранят има и ще има.

Дълг е на ръководствата на такива стопанства и потребителни кооперации, като тия в Козловец и Мопаво, Ореш и Бяла черква, Върбовка и Горна Студена, Сушица, Драганово, Замен час по-скоро да сторят необходимото и започнат приготвянето на топла храна за кооператорите поне във периода на усилената полска работа. Място за бездействие и оправдание не може да има.

Иосиф КРЪСТЕВ
и-к отсел. Обществено хранене, столове и туризъм на Окръжния кооперативен съюз — Велико Търново

Писмо до редакцията

ЗАЩО НЕ СЕ ДОКУМЕНТИРА

Потребителната кооперация в Бреговица е образувана през 1905 г. Тогава нейните учредители си направили една хубава, колективна снимка. Поставена в съгласна рамка, тя и днес стои закачена високо на стената в магазин за продаване Игнат Енев.

Ние, внуците на учредителите, от време на време се спираме пред нея, оглеждаме отово и отново основателите на кооперацията, нашите деди, на които мнозина от нас нямат от делни снимки.

Днес малко потребителни кооперации, кооперативни стопанства и др. организации биха се похвалили с такава хубава, колективна и добре запазена снимка на своите основатели.

Постоянно се събират много стари сгради, много стари изгледи се променят, а не се документират със снимки. А колко хубаво би било събирането, сгради, улици, площади, мостове, исторически местности и др. да се заснемат и служат за спомен и за нагледен материал в историята на отделните селища. Въз основа на снимките могат да се правят правдоподобни реставрации на по-значителни старини. Както старините, като фрагменти от историята, така и техните снимки ще служат за патристично възпитание на подрастващите поколения.

Белчо ИЛИЕВ

Един от отличните производствени в електро-локомотивното депо — гара Горна Оряховица е фрезистъ Тодор Иванчев. Трудолюбие и дисциплиниран, Тошо (така го наричат приятелите му) не само изпълнява производствените си задължения, но и учи заедно в механотехникума. Отмина първата година, която той завършил с отличен успех и сега с нетърпение очаква края на втората. А след нея и останалите. После... Може би вратите на ВИМЕСС — Русе ще се отворят и пред него.

Снимка: Николай КАЧАКОВ

В БЯЛА ЧЕРКВА НЯМА ЗЕЛЕНЧУЦИ И ПЛОДОВЕ

Сега е времето, когато на село кооператорите се нуждаят най-много от пресни зеленчуци и плодове. Единственият магазин на кооперативното стопанство в Бяла черква не може да задоволи нараналите нужди на населението. Хубава беше инициативата на местната потребителна кооперация до миналата година, като се стараше в своя магазин да доставя необходимите зеленчуци и плодове. Буди учудване обаче фактът, че когато излязоха на пазара пресните картофи, зелето, морковите, краставиците и тиквичките, в

Бяла черква ги няма. Затворен е и магазинът на потребителната кооперация. И точно това недоразумение в работата на бечерковските ръководители използват появилите се напоследък доста частни търговци на зеленчуци и плодове на цени, каквито им е изгодно.

Въпросът за редовното и пълноценно снабдяване с пресни зеленчуци и плодове на потребителите от Бяла черква чака своето неотложно разрешение.

Петър ИВАНОВ

ДЗС — с. Балван — Великотърновски окръг, ОБЯВЯВА,

че има вакантни длъжности за шофьори на товарни автомобили.

Заплащане съгласно Наредбата за заплащане труда на шофьорите, допълнително възнаграждение за тон-километри, премия; за преизпълнение плана за товарителни, за икономии от горива, гуми, ремонт.

За по-подробни сведения се отнасяйте до зав. „Личен състав“, телефон 2-63-18.

5-4

СРЕДНО ПРОФЕСИОНАЛНО ТЕХНИЧЕСКО УЧИЛИЩЕ — с. ЗЛАТАРИЦА, ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ ОКРЪГ СЪОБЩАВА,

на всички завършили VIII клас, че за учебната 1969/70 година ще приеме 105 ученика по две специалности: тракторист-комбайнер — две паралелки и електромонтьори — една паралелка, в която ще се приемат и девойки.

Курсът на обучение е три години. На завършилите се признава средно образование с право на следване във висшите учебни заведения и квалификация според специалността.

Учениците ползват държавна издръжка. Срок за подаване на документите 20 юли.

(Продължение от 1 стр.)

ва в Румъния и отново се връща в поробеното отечество, но вече с оръжие в ръка като четник на Халжи Димитър и Стефан Караджа. Участва във всички битки на четата. Завоева жив, той е осъден на смърт в Русе и увисва на бесилката в Свищов. Но неговата смърт не спаша горностуденчани. И когато започва Руско-турската война, в редовете на българското опълчение са и 12 момчета от село, което два месеца и половина на е било седилище на главната квартира на руското командване.

Турците си отишли, но скоро селяните разбрали, че робията останала. Преди аргатували на бея, сега на чорбаджите. Като че ли злата орисница ги била орисала. Вървяло от зло на по-зло. Но в горностуденчани живеел стремежът на Линко Трифонова, жаждала за нещо по-добро. Намерили се мъже, които още в 1909 г. прегърнали социалистическите идеи. Димитър Иванов, Йордан Илиев Динев и другите около тях разбирали, че ако някой може да промени нещо, то това са социалистите. И въпреки хулите, и въпреки заплахите, те търсели привърженици.

След войните било вече по-лесно. Първан Пеев, който бил войник в Плевен, донесъл комунистическите идеи в селото. И тези, които търсели промяната, започнали да се наричат с гордо звание комунисти. Не били много — само десетина в началото — Първан Пеев, Димитър Иванов, Тодор Великов, Йордан Георгиев, Благо Митев и още неколцина други. Но по-важно било друго — вярата им. А тя била огромна. Вярата ги накарала след Септември 1923 да не се отчайват, а да започнат подготовката за ново въстание. Образува били бойни групи от тройки и петорки. Пригответе войско за доставянето на 200 бойни пушки от Свищов. Не успели. Някои били арестувани. За антиправителствена дейност на 12 години и 6 месеца затвор били осъдени Първан Пеев, Тодор Великов и Йордан Георгиев.

Жестоките фашистки терор не можал да убие вярата им. И когато в началото на 30-те години от Стежерово, Плевенско, дошъл Пенко Василев, много бързо била създадена Работническата партия, която в изборите със сребърната бюлетина изпратила в общината трима комунисти. Първият успех бил завоюван. Борбата продължавала. Партийната организация в село то заживяла организационен живот — получавала легалните партийни издания, събирач бил

членски внос. В Горна Студена неведнъж се провеждали нелегални околийски партийни конференции, на които присъствували Лазар Станев и Петко Кунин.

Създадена била и организация на РМС. През 1939 г. в организацията влизат Димитър Тужаров, Коста Георгиев, Димитър Чакъров, Иван Конев, Тодор Колев, Иван Белберов, Димитър Георгиев. Те, заедно с по-големите Иван Пеев, Стоян Чакъров, Коста Мренкин, Асен Радков, Симеон Ангелов, Борис Ламбеа, Цоню Георгиев, изграждат младежка кооперативна група. През 1940 г. организират Ботево утро, на което рецитират пламенните стихове на безсмъртния поет-революционер, създават своя библиотека с около 200 тома книги, провеждат нелегални сбирки и събирания. И така комунисти и демосисти дочакват 14-та година, когато започва решаващата битка с фашизма.

Една след друга се редят годините на съпротивата. А всеки изминал ден борбата става все по-трудна. Трябват сили, много сили и вяра, за да се издържи. Малодушните се стъпсват, някои остават встрани. Но в Горна Студена тези, които са се наричали комунисти и демосисти, не забравят дълга си. Без колебание те намират мястото си в редците на борците. От селото излизат петима партизани. Още през 1942 г. Александър Гечев минава в нелегалност. През юни 1943 г. получава укаване да започне създаването на бойни групи в Горна Студена, Алеково, Павел, Страхилово, Каранисен, Сломар, Градище, Червена и Овча могила. Известно време е командир на Свищовската чета. Той организира прехвърлянето на нови партизани в отряда. А такива от Горна Студена има. Тодор Колев, Вълче, Петър Тонев, Георги Александаров Цанов, Стоян Никол Стоянов.

На 30 май 1944 г. в Стражишките гори загива Стоян Никол. В селото научават злокобната вест, но нито за минута итащите и помагачите не се разколебават. А те не са били малко. В началото сигурна закрила и убежище за нелегалите била къщата на братя Пееви — Първан и Иван. Сетне, когато полицията поставя секретни постове там, домът на Марин Иванов Маринов посреща „гостите“. Неведнъж са приемали борците за народна свобода Александър Гечев (преди да стане партизанин) и другарката му Йордана, Георги Колев Великов, Никола Николов Игнатов, Йордан Ангелов Петков, Петко Гергиев Иванов, Ламбо Петков Ламбеа. Техните семейства са спасили

живота на много народни синове. Партизаните и нелегалите са разчитали и на близо двадесет помагачи.

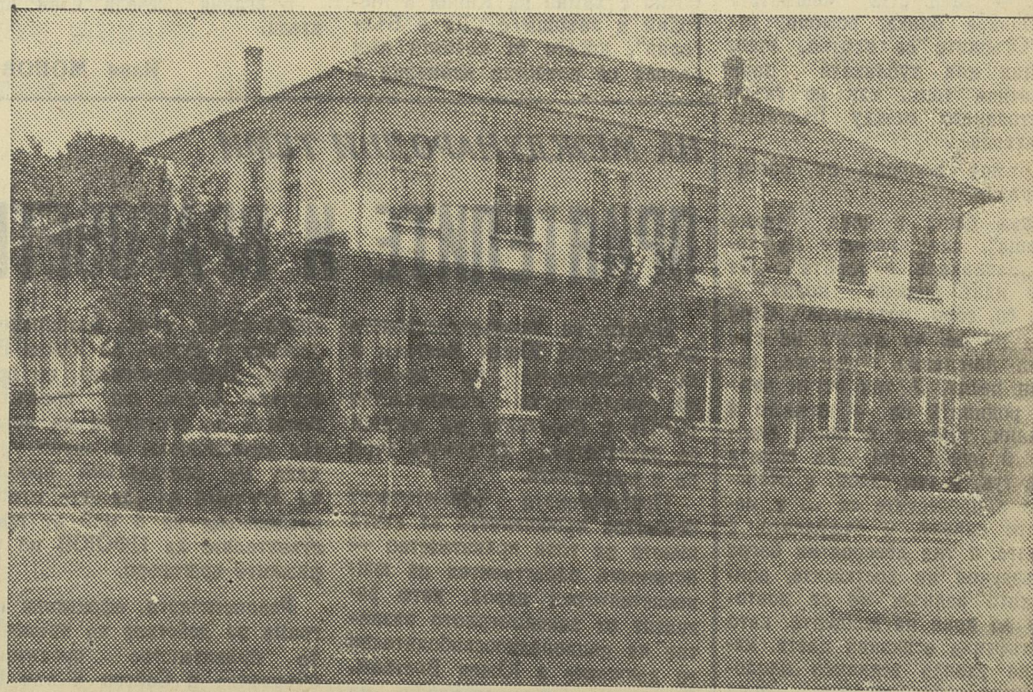
Нито интернирванията, нито арестите и побоищата, нито затворът са могли да прекъснат волята на този народ за свобода и справедливост. Чак в село Левуново, околия Свети Врач (сега Сандански) били интернирани семействата на партизаните; през 1943 г. на 15 години строг тмичен затвор били осъдени Димитър Тужаров, Иван Пеев, Марин Иванов, Малко по-късно също на 15 години осъдили и Илия Маринов. Но нито не можело да интернира или затвори вярата в утрешната победа. И тя дошла, тъй дълго чакана, в сесения ден, който сложи началото на днешния неспирен възход.

В началото никак не било лесно. Решили да образуват кооперативно стопанство, но месеци минали до учредителното събрание. Все пак волята и настойчивостта на комунистите си казали думата. На 12 август 1945 г. се състояло учредителното събрание. Не били много хора, а и земята не била кой знае колко. Но радостна глътка огласила на 24 септември същата година местността Каниширилик. Правели първите бразди и първите копчи по разрушаването на синовете.

Сега в Горна Студена само си спомнят за ония възторжени дни. Отдавна ги няма синовете, стопанството, обединило преди 10 години усиления на горногуденчани и александровчани, разполага с 46 трактора, 15 комбайна, 11 товарни автомобили и много друга селскостопанска техника. Механизацията, изкуствените торове, заедно с пословичното трудолюбие на кооператорите им осигуряват далеч по-голям среден годишен доход, а перспективите за развитие до 1975 г. са още по-радостни. Общата продукция ще нарасне на 3 319 000 лева, чистият доход — на 752 000 лева, чувствително ще се увеличи добивите от основните култури. И колко още други неща.

В тази непокорна земя сега, където и да отидеш, ще се срещнеш с белите чела на патристите — парещи спомени за ония, които изгоряха по пътя, ще вдъхаваш до премала уповаващия мирис на зрели житата, ще скланяш глава пред величието на скелетите. И не можеш да отминеш тези, които следват пътя, завешан от героите като горностуденчани и александровчани, у които живее стремежът към по-добро, към неизмеримото щастие.

Ангел ВЕЛИКОВ

Нямат чет придобивките на горностуденчани и александровчани през 25-те години народна власт. На снимката: кокетната търговска сграда на потребителната кооперация в Горна Студена.

ЗГТ „МЕТАЛУРГИЯ“ — КЛОН СУХИНДОЛ

ПРОИЗВЕЖДА

ТЕЛНИ ИЗДЕЛИЯ: рабцова мрежа, сита, ограния мрежи, железни и горени телове.
ПРЕСОВИ ИЗДЕЛИЯ: фенер ветроупорен, детски играчки „Конструктор“ № 1, 2 и 3, вратички и розетки за комини.

Предстои пуцане в действие на италианска автоматична линия за производство на кроненкорки.

Заводът ТЪРСИ да назнача:

1. Машинни инженери за началници на отдели;
2. Средни техници с подхотна специалност;
3. Стругари — VII и VIII разред;
4. Фрезисти — VII и VIII разред.

Справка; на телефон 881 — Сухиндол.

2-2

Държавен винарски запад — Лясковец

ИМА

следните вакантни длъжности:

Двама счетоводители — мъже.

Юриконсулт.

Шофьор за товарна кола. Постъпване веднага. Справки: „Личен състав“, телефон 24-18.

ДПП „Раховец — Горна Оряховица

ТЪРСИ

СРЕДЕН ТЕХНИК ЖАКАРДИСТ-ДЕСИНАТОР.

Заплащане по щата.

2-2

ДДЗ „ДИМИТЪР БЛАГОВЕ“

— ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ТЪРСИ

работнички — жители и нежители на Велико Търново

Заплащане по сделно-разредната система

Справки: „Личен състав“, телефон 24-18.

3-3

Впечатления от едно пътуване с ансамбъл „Сидер войвода“

(Продължение от бр. 77)

Първият концерт на певците, оркестрантите и танцьорите от ансамбъл „Сидер войвода“ беше едно външно като пред първи изпит. Преди всичко безпокоеше това, че българският и унгарският език нямаха никакви допирни точки. Нашето ни е скъпо и ни вълнува, защото минава през сърцата ни, но ще мине ли то през сърцата на унгарската публика, ще я развълнува ли?

А отгоре на това и екип от Будапещенската телевизия три часа преди концерта искаше да види част от програмата за запис. Ново напрежение! Бях станал вече част от този колектив и живеях с радостите и тревогите му. Но телевизията е едно, а друго е публиката. Това едно мина, макар звукозаписът по техническа причина да не стана, екипът е предоволен и от снимките. Сега остава да видим другото. Него да видим как ще мине.

В салона на приказния културен дом в Чепел Мунткешотхон, където се състои концертът на нашия ансамбъл, започна да приижда публика. Пристигат преобладаващите в Будапеща Димитър Стоянов, секретар на Окръжния комитет на Партията във Велико Търново, и председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров. Тук вече е и намиращият се от няколко дни в Унгария заместник-министър на външната търговия Владимир Грънчаров, първият секретар на Българското посолство Петко Бонджиев, културният аташе Маргарита Русева, нашите търговски представители в Будапеща Йордан Георгиев, както и представители на посолствата на братски социалистически страни.

Напрежението расте с приближаване часа за откриване на занесата. Просторната сцена, добрата акустика, осветлението не дават основание за тревога, но главният художествен ръководител и диригент на оркестра Николай Орешков не го съдържа на едно място и може би за стотен път излиза да провери всичко кое как.

Завесата се поклаща и тръгва плавно. Приветствие от директора на Мунткешотхон, който отправя топли думи по адрес на нашия народ и родната култура в навечерието на Деня на българската просвета и култура и на славянската писменост. Кратко слово-отговор на председателя на ансамбъла Ненко Събчев и от сцената заструва мелодия на кавали — танц „На чешмата“. Мелодията блика, ромони, гали. Стъпките са кротки, леки. Усещам как публиката прие съюзения танц, как се скъси разстоянието между България и Унгария.

Гръмна водопад от ръкопляскания.

Така беше и след танца „Среща“, след песните на хора „Заплакала е гората“, „Ог долу идат шарени колца“ и „Шо си, горо, повяхнала“. Струваше ми се, че никога не съм чувал по-сладки слогове, по-топли песни. В тях откук вижда роднината си — китините и балканите, тичуните и поля, бистрите и ручей. Не! Тя самата беше тук, в тоя салон, и очароваше с прелестите си — с мелодичните кавали, с гудуците, с гайдите, с тия невероятни багри и съзвучия на костюмите, които нито веднъж не се повтори, до края на концерта, като да цъфтяха всякакви цветя, като да ухаеха всякакви плодове, като да минаваше пред мен и пролетта, и лятото, и есента.

Не знам дали съм прав, но за мен най-голямата сполука на ансамбъла е танцът „Еленска ръченица“ и аз горях от нетърпението да дойде нейният ред. Бях сигурен, че тя ще доведе буря в салона. Чаках я и се радвах.

Не се излъгах. Салонът не стихна, дори и след изпълнението на биса.

Целият концерт мина великолепно. Беше ми радостно, толкова радостно, че първата ни песенна среща премина с голям успех. Бързах да изля-

На хъма Сабашаг. Песен от българското училище в Будапеща изпълняват ръченица.

за във фойето и да чуя отзива за концерта. Имаше си и превод — бай Иван, един от служителите в Мунткешотхон. Разбира се, най-напред той бърза да изрази задоволството си. Търся хореографа при Дома, с когото се запознах по време на почивката. Ето го. Вида Йозеф, млад, симпатичен момък вдига ръце и в знак на поздрав, и на победен. Силно впечатление му е направила динамиката на танците, разкошните костюми и сюжето на танца в постановките, което, признава той, е било за него един разказ на изкуството, за който не е необходимо да знаеш езика.

Вторият концерт се състоя следващата вечер в Дома на българското, културно-просветно дружество в Будапеща. На него дойдоха българи, живеещи в унгарската столица, във Виена, Братислава. Той започна с тържествена част, посветена на делото на двамата братя — първотворци на българската и славянската писменост. Програмата на ансамбъла започна с химна на Кирил и Методий и зърнши с „Де е България“, когато от сцената към салона се понесоха знаменца с

образа на двамата братя и скъпият роден трибагренник. Това беше въздушен миг.

Така концертът нашите сънародници не помнят. Това беше ласка, израз, че родната живее в сърцата. Така беше и на другия ден на живописния хълм Сабашаг, където по традиция, поддържана от 55 години, българите в Будапеща продължават празника сред природата.

И тук концерт. И тук през целия ден се носеше само скъпата родна реч, виха се български хора.

Вънуващ беше и концертът пред военнослужещите от съветското поделение, който дълго и нестихващо аплодираха родната песен и танците.

Последният концерт в унгарската столица ансамбълът изнесе пред чуждестранни студенти от 70 страни. И той мина великолепно, макар опасенията за него да не бяха малки, защото не знаехме как ще ни приеме първотворците на българската и славянската писменост. Програмата на ансамбъла започна с химна на Кирил и Методий и зърнши с „Де е България“, когато от сцената към салона се понесоха знаменца с

Илия МОНОВ

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

ПРИЯТЕЛИТЕ И ВРАГОВЕТЕ НА ВЬЕТНАМ

Вестта за провъзгласяването на република Южен Виетнам и за образуването на временното революционно правителство (ВРП) с бързината на мълния се разпространи из всички страни и континенти.

Прогресивната общественост посрещна съобщението за съставянето на това правителство — истинския представител на южновиетнамския народ, като резултат от закономерното развитие на националосвободителното движение в Южен Виетнам. Успешните бойни операции на народните въоръжени сили за освобождение, развитието на институти на народнореволюционната власт по цялата територия на Южен Виетнам от 17-ия паралел до нос Камау, активното участие на Националния фронт за освобождение в парижките преговори, нарастването на международния престиж на НФОЮВ — това са основните фактори, които предопределиха провъзгласяването на република Южен Виетнам.

Както вече бе съобщено, председател на Министерския съвет на СССР А. Н. Косигин прие ръководителя на постоянното представителство на Националния фронт за освобождение на Южен Виетнам в Москва Данг Куанг Мин и му съобщи, че съветското правителство е признало временното революционно правителство на република Южен Виетнам. Вече близо 20 държави заявиха, че признават това правителство. Между тях са Полша, ГДР, МНР, ЧССР, Югославия, Унгария, България, Румъния, Куба, КНДР, Алжир, Сирия, Конго (Бразавил). Народна република Южен Йемен, Камбоджа и др.

Програмата за действие на революционното правителство представлява много гъвкава и широка политическа платформа,

която среща пълно разбиране и доверие у народа на Южен Виетнам. Правителството, се подчертава в нея, ще продължи борбата за постигане на истинска независимост и мирно уреждане на виетнамския проблем на основата на „десетте точки“, предложени на 8 май от представителите на НФОЮВ на парижките преговори.

Реалистичната, ефективна програма за действие на временното правителство предизвика обмисляне в Сайгон и във Вашингтон. Представителите на сайгонската администрация правят декларация след декларация, опитвайки се някак да намалят политическия ефект, създаден в целия свят от образуването на временното революционно правителство. В Сайгон най-много са обезпокоени, че различни обществени организации в страната решително подкрепиха революционното правителство. „Президентът“ Нгуен Ван Тхю в реч по телевизията не измисли нищо по-добро от това да сплъщи открито всички обществени дейци и организации, които се обявяват за „коалиция“ и още повече, които поддържат временното революционно правителство. Сега всяка, дори най-невинната демонстрация или действие се тълкува от сайгонските власти като оказване подкрепа на временното правителство.

В САЩ, естествено, най-много се разтревожиха „ястребите“. За тях това бе гръм от ясно небе. Не успели още да се оправят от този удар, те не измислиха нищо друго освен да сплъщат обществено: заявявайки, че уж създаването на временно революционно правителство е отслабило „надеждата за постигане на прогрес на парижките преговори“. Обаче, както е известно, в програмата на революционното пра-

вителство се подчертава, че то ще продължи да участва в преговорите и ще се придържа неотклонно към предложенията на НФОЮВ.

Агресивните кръгове на САЩ не ще успеят да измаят нито американския народ, нито международната общественост. Във връзка със създаването на временното революционно правителство в американския печат се появиха коментари и статии, решително критикуващи политиката на Вашингтон във Виетнам. „Разходите за войната във Виетнам, заяви професорът по история Джеймс Клейтън, надхвърлят 10 пъти разходите за провеса и 33 пъти — разходите за жилищно строителство и развитие на градовете.“

Агресията на САЩ във Виетнам имаше за цел да разгроми един от социалистическите предни постове в Азия, да издигне пречки по пътя на народите на Индокитай към мир, свобода и независимост. Но опитът на Виетнам показа, че плановете на агресорите са обречени на провал. Подкрепата, оказвана от Съветския съюз и другите социалистически страни, от всички миролюбиви сили на героичния виетнамски народ, демонстрира сплотеността на народите в антиимпериалистическата борба.

Ето защо призивът на международното съвещание на комунистическите и работническите партии, в който се казва, че „правото на виетнамския народ да воли борба в защита на своето отечество — това е светено и неприкосновено право на всички народи на самоопределяне“, се поддържа безусловно от всички прогресивни сили.

М. ИЛИНСКИ
Агенция „НОВОСТИ“

КАТО ЧЕ БЕШЕ ВЧЕРА

Десет години в „Път към комунизма“ — с. Ресен

Потърсих в архивата първия брой на нашия многотиражен вестник „Зов към комунизма“. Печатарското мастило е все така свежо, като че ли е отпечатан вчера. А оттогава изминаха десет години.

Беше лято, което приличаше на тазгодишното. Отначало се беше проточила жестока суша, а след това много често преваливаше. Беше втръснато на хората, защото не можеше да си видят работата. Готвехме се да посрещнем 15-годишния юбилей от народната победа на Девети септември.

Бяха изминали само няколко месеца от уедряването на кооперативното стопанство. Труднолюбилият хора от Ресен, Никопол, Дичин, Водоев бяха си подали честно ръка. Кооперативът носеше призивното име „Път към комунизма“.

Идеята за издаване на печатен орган възникна много рано. Но най-голям сторонник за това беше тогавашният председател на кооперативното стопанство другарят Христо Кожухаров.

Кое беше накарало другарите да се насочат към мене за редактор не знам. Никога в живота си не съм редактирал вестник. Сегашният сътрудничей на окръжния и централните вестници с по няколко думи. Доста гореща път ме обля, когато Общинският партиен комитет и Управителният съвет на ТКЗС решиха да оглавява редколлегията. Рядко пъти в живота си съм изпитвал такова неудобство. Това беше много отговорна работа.

Написахме имената на десетина души, които щяха да представляват нещо като редколлегия.

Като сега си спомням как в един дълбоко нежен ден, вие сто да почиваме, цялата редколлегия се събра в едно от помещениата на ТКЗС и колективно оформихме първия брой на вестника. Но нали не разбирахте от вестникарски мерки, толкова много се отпуснахме, че с дългите си статии можехме да запълним още два подобни вестника. Но на кого да кажеш да си скърти материала. Бяха все отговорни хора и всеки считаеше, че от него гония материал по-важен няма.

Първият брой излезе. Беше привечер на 2 юли 1959 година. Специална кола бе дошла от Ресен да вземе вестниците. Когато се върнах, цялата редколлегия, в която влизаха почти всички отговорни брузари от общината, ме чакаше с нетърпение в стаята на председателя. Неукротима усмивка и радост сияха по лицата на всички. Стигнаха ме си ръце и си честитихме новата, голяма културна пробица. След няколко часа селски те радиорубежи направиха пре-

лед на първия брой.

Десет години вече нашият „Зов към комунизма“ е колективен пропагандатор и организатор. Беше и си остава най-близък другар и помощник на хората от общината.

Вече цяло десетилетие той пръв подхваща всички хубави инициативи в общината. Всичко ново, което внедрявахме в селското стопанство, кооператорите най-добре разбираха от малкото вестниче. Сега не се оплакваме, че няма кой да пише. Мрежата от сътрудници и дописници е чувствително голяма.

Колко много сега ми прилича призивното име — „Зов към комунизма“, за което навремето доста поспорихме. Производствени фондове на ТКЗС и на другите предприятия от общината се увеличиха през изминалото десетилетие повече от два пъти. Със същия темп нараснаха и производствените успехи. Повече от два пъти нараснаха и доходите на хората. А за облика на селата от общината да не говорим. Някои от тях станаха неузнаваеми. Нашите кооператори почти във всяко отношение са изравнени с промишлените работници, а в много отношения даже далеч са ги изпреварили. Нима не е това път към комунизма — да се дават безплатни закуски на всички деца на кооператорите, да лекуват безплатно, на хората от производството да се осигурява почти безплатна храна, а кооператорите-пенсионери да получа-

ват безплатен хляб и други възнаграждения за цялата година. Това са кълнове на комунистическото общество и никой не би могъл да ги оспори.

И ако искаме да бъдем напълно справедливи, трябва да кажем, че бойният зов на нашия „Зов към комунизма“ допринесе немалко за всички хубави, на което днес се радват хората от Ресенската община.

Иван ДЕНЕВ

секретар на Общинския партиен комитет — с. Ресен.

Димитър ЖУЛЕВ

„ЖАЖДА“

Снимката е отличена с втора награда на окръжната фотосъложба конкурс.

Спорт

Традиционната среща Букурещ — Велико Търново

Пет дни продължи богатата спортна програма по случай 10-годишния юбилей на Спортна школа № 2 в Букурещ. За своя празник румънските спортисти бяха поканили много гости. Така традиционната среща на дружбата между представителите отбори на тази голяма школа и спортната младост на Велико Търново се превърна в едно голямо европейско младежко първенство.

На старт в различните дисциплини застанаха спортисти от Чехословакия, ГДР (два отбора), Югославия, Холандия, ГФР, Израел. От Румъния стартираха още осем спортни школи, а от България, наред с великотърновските, в Букурещ гостуваха и младежките отбори на школата в Русе.

Пред всички заслужават похвала нашите майстори на точния огън. Румънците се представиха с много опитни юноши и девойки, сред които бе и нашата палма мобилизационна. Сразенованието бе по четирите дисциплини и в трите победата грабнаха великотърновските. В първото упражнение — 15 по 60 на 50 метра за юноши с малокалибрена пушка Ц. Настев събра 573 точки. Само две точки бе нашата преднина в отборното класиране и в старта на девойките в същото упражнение — сред призорците даде великотърновчанки: 2) Н. Филева с 553 точки (на една точка от победителката!) и 3) Б. Андреева с 551 т. Отлично стреляха юношите ни и в упражнението 3 по 20 на 50 м с малокалибрена пушка — техният „пакет“ бе 530 точки! В тази дисциплина и трите първи места са на нашите стрелци — победител П. Петков с 550 точки покори изискванията за кандидат-майстор на спорта по новите нормативи. Втори е Ц. Настев с 527 т. и трети — И. Христов с 533 точки. Когато на огневата линия завърши състезанието на девойките в този стаяларт, ние трябва да се задоволим само с индивидуална победа — на Б. Андреева с 522 точки и... за пръв път да отстъпим отборния приз на домакините (те събраха с 8 точки повече). Така в комплексното класиране дълбоко завърши с 3:1 за Велико Търново.

Победа записаха и малките гимнастички в състезанията на III разред. Те имат общ актив от 260.85 точки. В спортната гимнастика имаме и едно трето място в отборното класиране за девойки (след отборите на Румъния и Чехословакия). Трети са нашите момичета и в художествената гимнастика — пред тях са отборите състави от Чехословакия и Румъния.

Поделен успех бе вписан при вчелболестките. В първата среща великотърновчанки играха блестящо (треньорът Ив. Костурков изрази радостта си от самостоителната борба на момичетата) и спечелиха с класическото 3:0 от екипа на школа № 2 (Бук). Във второто изпитание техен противник бе съставът на школата в гр. Брашов (Рум.) — национален първенец за девойки старши възраст. Румънските спечелиха с 3:0, но отделните геймове завършиха на 13, 14 и 15 а... на два пъти важни грешки направиха съдитите. Юношите имат две победи — срещу отборите на Клуж и Брашов с 3:0, съответно 3:1, и две загуби — от Бакау и школа № 2 (Бук.) с по 0:3.

Не бе лека задачата и на футболарите. Нашите момчета играха първата си среща с единственият нация стадион № 2 (Бук) на национален първенец за девойки старши възраст. Румънските спечелиха с 3:0, но отделните геймове завършиха на 13, 14 и 15 а... на два пъти важни грешки направиха съдитите. Юношите имат две победи — срещу отборите на Клуж и Брашов с 3:0, съответно 3:1, и две загуби — от Бакау и школа № 2 (Бук.) с по 0:3.

Не бе лека задачата и на футболарите. Нашите момчета играха първата си среща с единственият нация стадион № 2 (Бук) на национален първенец за девойки старши възраст. Румънските спечелиха с 3:0, но отделните геймове завършиха на 13, 14 и 15 а... на два пъти важни грешки направиха съдитите. Юношите имат две победи — срещу отборите на Клуж и Брашов с 3:0, съответно 3:1, и две загуби — от Бакау и школа № 2 (Бук.) с по 0:3.

НАШИТЕ ОТБОРИ В СЕВЕРНАТА „Б“ РФГ

В ПОСЛЕДНИЯ КРЪГ — БЕЗ НАПРЕЖЕНИЕ

В „Б“ РФГ остават „Академик“ — Свищов и „Локомотив“ — Горна Оряховица ★ „Етър“ — в групата на майсторите, а „Левски“ — Лясковец — в зона „Янтра“

Завърши „маратонът“ в Северна „Б“ РФГ. В последния кръг представителите на окръга не се представиха особено сполучливо (с изключение на „Етър“), тъй като срещите им не променяха почти нищо, а и умората от предшестните оспорвани битки си каза думата.

„Етър“ игра в Търговище. Домакините търсеха на всяка цена реванш за загубата си през септември с 0:6, а великотърновските футболсти вече мислеха за предстоящите им двубои в групата на майсторите. Това даде отражение върху иригата и на дамата състава. Етърки действуваша предпазливо, без излизане единствено, които можеше да се окажат твърде неприятни в бъдеще, а домакините играеха с голямо желание и устрем. Крайният резултат — 2:0 за „Светкавица“, задоволи амбициите на домакините. Въпреки загубата, ние още веднъж трябва да поздравим великотърновските футболсти с голямата победа — участие в „Б“ РФГ и да им пожелаем достойно представяне след елита на българския футбол.

Горнооряховските футболсти, осигурили си място и за следващото първенство на втория ешелон, не направиха нещо особено в Силистра. Местните футболсти изпълниха поставената им задача — победа в последния кръг. Това бе постигнато след една оспорвана борба, в която превес в по-голямата част от играта имаша домакините. Това даде отразение и върху резултата — 2:0 за „Доростол“.

„Академик“ направил хубав мач срещу „Септемврийска слава“. От първия до последния съдийски сигнал студентите имаша ярко изразено превъзходство и въпреки грубата игра на гостите те спечелиха с класически резултат 4:0. Големите отбелки заха Босилков, Иванов и Йорданов.

В срещата „Левски“ (Лясковец) — „Бенковски“ липсваха всякакви им-

пулси. И двата отбора не можеше да променят съдбата си. Все пак мачът бе интересен. Играта премина при равностойна борба и това личи от резултата — 2:2. За „Левски“ реализираха Миланов и В. Тевов (от дузпа).

Отборът на „Левски“ (Лясковец) изпадна от състезания в Северна „Б“ РФГ. Означаваша ли това край на футбола в Лясковец. Определено казваме — не! Сега съвсем ясно трябва да се постави най-важната задача — укрепването и сплотяването на състезаване. Грешката може да бъде поправена и след една година един нов „Левски“ има възможност да заеме отново по достойнство своето място в Северна „Б“ РФГ.

Ангел БЕЛИКОВ
Александър ЧАНТАРОВ

СЕВЕРНА „Б“ РФГ

РЕЗУЛТАТИ:

Ракоски — Волон 2:1, Кърпачев — ЖСК-Спартак 2:1, Локомотив Мз — Локомотив Рс 1:1.

КРАЙНО КЛАСИРАНЕ:

1. Етър	62:21	51
2. Бенковски	70:31	45
3. Академик	55:24	46
4. Чарл-Орловец	49:36	41
5. ЖСК-Спартак	51:34	37
6. Локомотив Мз	46:43	36
7. Септ. слава	54:44	35
8. Светкавица	42:52	34
9. Левски Лом	43:47	33
10. Кърпачев	35:45	32
11. Волон	39:38	31
12. Локомотив Рс	35:40	31
13. Доростол	37:42	31
14. Ракоски	40:51	31
15. Локомотив ГО	36:33	28
16. Левски Ляс	37:60	28

Зъболекарска бригада в Пчелище

40 дни в с. Пчелище пребива зъболекарска бригада от Окръжната стоматологична поликлиника във Велико Търново. В модерно обзаведения зъболекарски кабинет, инсталиран в луксозен автобус и снабден с модерна техника, непрестанно работеха зъболекарите Ингилюва и Романова.

Пчелищенци останаха много доволни от старателната и прецизна работа на зъболекарите и от все сърце благодарят на Окръжната стоматологична поликлиника за изпращането на бригадата.

Н. ПЪРЛЕВ

ПРЕД ФИНАЛИТЕ НА СБОРНИТЕ ОТБОРИ

Спартакиадата навлиза в заключителната фаза. Започват финалните състезания за определяне на новите републикански шампиони. Както научихме в Окръжния съвет на БСФС, по предяри телни данни във финалните стартове ще участвуват 52 представителни отбора от Великотърновски окръг. В оспорвана борба, чийто финален акорд ще прозвучи на 20 юли, те ще воюват за достойно представяне на окръга в крайното класиране за Третата републиканска спартакиада. Сред финалистите са и няколко състава по волейбол.

Само преди няколко дни от Шумен с ценна победа се завърнаха девойките от младша възраст. Представител на вестника разговаря с треньора Костурков преди заминаването за Перник — центърът на волейбола от Третата републиканска спартакиада.

За Перник Костурков заминава с два „свои“ състава — пюверките и девойките от младша възраст и... естествено съжалява, че не може да бъде и останалите свои възпитаници, които ще се състезават на финала за жени.

Какво очаквате от финалите?

— С пионерки ще участваме за пръв път. Не знаем възможностите на другите. Трудно е да се правят прогнози и за тенисите, въпреки че съставът им е много добре обигран.

Александър ТОШЕВ

ТЕЛЕВИЗИЯ

ВТОРНИК — 1. VII.

19.00 — Новини; 19.10 — За бригадите: „Едно лято за цял живот“, 19.30 — „Ветераните разказват“ — спомени на ген. Константин Христов, полк. Молдов, полк. Влахов и полк. Русев; 19.50 — „Лека нощ, деца!“, 20.00 — По света и у нас; 20.30 — „Екран „Младост““, 21.36 — „Шведски крал“ — български игрален филм; 23.00 — Новини.

СРЪДА — 2. VII.

19.00 — Новини; 19.10 — Научнопопулярен филм; 19.30 — „Секретарят на ЦК“ — филмова очерк; 19.50 — Лека нощ деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — „Силия по дух“ — светски игрален филм, I серия; 21.50 — „Хора и дела“; 22.00 — Музика; 22.15 — Новини.